

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 5993/2025
08.05.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Јасмине Симовић и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији су пуномоћници Добрила Милетић адвокат из ... и Марија Милетић адвокат из ..., против туженог Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање Београд - Филијала Чачак, ради утврђења, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 725/24 од 12.02.2025. године, у седници одржаној дана 08.05.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиле изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 725/24 од 12.02.2025. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 725/24 од 12.02.2025. године одбијена је као неоснована жалба тужиле и потврђена пресуда Основног суда у Чачку П 1278/20 од 06.09.2023. године у првом и трећем ставу изреке којима је одбијен тужбени захтев којим је тужилца тражила да се утврди да у својству закупца има право да закључи уговор о закупу стана на неодређено време са туженим у својству закупадавца за стан који се налази у Чачку, у улици ... број ..., стан број ..., по структури једнособан површине 34,30м² на трећем спрату, у висини месечне закупнине коју је дужна да плаћа а који износ ће се утврдити по налазу судског вештака, а у супротном ова пресуда ће замењивати уговор о закупу стана закључен између странака и одлучено да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилца је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права.

По оцени Врховног суда, тужилцина ревизија је недозвољена.

Према члану 410. став 2. тачка 5. ЗПП, ревизија је недозвољена ако је изјављена против пресуде против које не може да се поднесе (члан 403. став 1. и 3), осим из члана 404. тог закона.

Одредбом члана 403. став 1. и 3. ЗПП прописано је да странке могу да изјаве ревизију против правноснажне пресуде донете у другом степену у року од 30 дана од

дана достављања пресуде, и да ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

У поднетој тужби, којом је покренут спор у стамбеној ствари, вредност предмета тог спора одређена је динарском противвредношћу од 3.001 евра. Тако одређена вредност предмета спора не прелази меродавну вредност за изјављивање ревизије, због чега је тужиљина ревизија недозвољена.

Тужиља се у ревизији изричито не позива на одредбу члана 404. ЗПП, нити из навода ревидента произилази захтев да Врховни суд одлучује о поднетој ревизији ради разматрања правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, уједначавања судске праксе или новог тумачења права.

Из тог разлога, на основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у изреци.

Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић